Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX
nr. 40 (670)
joi 2 octomb.
1958
8 pag.
30 bani

Citiți în acest număr:

- Cum a apărut viața pe pămînt
- Moș Toma Poștașul răspunde cititorilor
- **30 de iepurași**
- Cine-i de vină?—foileton

ALEGERILE ACTIVELOR PIONIEREȘTI

O adunare de neuitat

Intr-o aliniere perfectă, pionierii intonează cîntecul: „Azi e zi de sărbătoare". Intr-adevăr, totul îți arată aceasta: uniformele pionierilor, clasa care strălucește de curățenie, florile proaspete, lozincile...

Are loc adunarea pentru alegerea președintelui detașamentului nr. 2 al clasei a VI-a cu limbă de predare romînă de la Școala de 7 ani din comuna Sînandrei. A venit și dirigintele clasei, iar din partea sfatului unității de pionieri — tovarășa directoare a școlii.

Copiii cîntă. Iar cîntecul lor se aude pînă departe. Deodată, pe coridor răsună trompeta și un răpăit scurt de tobă. Este adus steagul detașamentului. Stăncioiu Marin și Zimcescu Gheorghe, președinți de grupă, dau raportul. Nu absentează nimeni.

După ce instructoarea de detașament arată scopul adunării, Ghițu Jiva, președintele detașamentului, citește din jurnalul de zi cele mai interesante însemnări.

Activitate rodnică...

In jurnal erau notate o sumedenie de activități. Pe care din ele să le citești mai întîi?...

4 decembrie: Azi am organizat faza de detașament a spartachiadei pionierilor. Zimcescu, Ghițu și Stăncioiu — la patinaj, și Cocoș Aurel — la săniuș, au fost cei mai buni.

21 februarie: A avut loc concursul „Cu cîntecul și dansul pe plaiuri bănățene" — faza pe comună. In întrecerea cu pionierii din Satchinez și Orțișoara, am ocupat locul I la dansuri și cor. Ne pregătim pentru faza raională.

9 mai: După adunarea festivă, ținută cu prilejul „Zilei Victoriei" am mers cu toții la monumentele eroilor din comuna noastră unde am depus flori.

1 iunie: Am participat la acțiunea de stîrpire a gîndacului de Colorado.

23 septembrie: Am terminat alegerile la grupe. Stăncioiu Marin grupa I-a, și Zimcescu Gheorghe, grupa II-a, sînt noii președinți.

...Și Jiva citește mai departe. Excursii la Timișoara, activitate pe lotul cultivat pentru prima oară cu fenicol și bumbac, acțiuni de îngrijire a monumentelor, învățare a unor cîntece și jocuri pionierești... Toate au fost bine organizate și la ele au participat toți pionierii detașamentului.

...Și discuții „aprinse"

Care mai de care pionierii voiau să completeze, să arate ce acțiuni interesante s-au făcut și ce vor să mai organizeze și în trimestrul acesta.

— Focul de tabără a fost minunat, începu Zimcescu. Vă mai aduceți aminte cîte emoții am avut atunci? A plouat pînă pe la ora 4 după-amiază. Și, cu toate acestea, ați văzut cîți oameni veniseră? Mai mult de jumătate din comună... De aceea propun să mai organizăm și anul acesta cîteva. Nu numai focuri de tabără, dar și carnavaluri, cum a fost acela din luna aprilie, la care i-am invitat și pe colegii noștri de la secția germană.

— Dar „Duminica sportivă"? A fost una din cele mai frumoase acțiuni ale detașamentului! spuse pioniera Toanță. Noi,

(Continuare în pag. a II-a)

O oră de atelier

— Ticău Elena
— Prezent!
— Velicovici Maria
— Prezent!
— Voicu Rozalia
—Prezent!

Ultima filă din catalog...

Din grupa a doua a clasei a V-a E a Școlii de 7 ani nr. 31 din București nu lipsește nimeni. Cei douăzeci de elevi și eleve sînt prezenți toți la cea de a doua oră a lor de atelier.

ABECEDARUL MESERIEI

Profesorul își începe explicațiile. Adunați la o masă în mijlocul imensei clase-atelier, copiii sînt numai ochi și urechi. „Aceasta este cutia cu șurub, acesta este joagărul folosit pentru tăierea lemnului brut în curmeziș... Gaterul, fierăstrăul încordat, fierăstrăul „coadă de vulpe",... Dar oricît ar fi de hazliu numele acestei unelte, nu-i timp de glumit. Creioanele aleargă repede pe hîrtie. O mulțime de termeni noi se aștern pe primele foi ale caietelor de notițe. Pentru ca să înveți să supui lemnul, să-i dai forma pe care o dorești, trebuiesc trainice cunoștințe teoretice. Doar peste cîteva lecții vor începe să lucreze ei înșiși cuiere și dominouri, grătare și scăunele, echere și giruiete, sau cai mari de lemn aidoma celor pe care îi găsești în magazinele cu jucării. Așa le-a promis tovarășul profesor atunci cînd s-au minunat în fața obiectelor lucrate de elevii din anul trecut care au fost expuse în atelier.

SURPRIZA

Chiar și această lecție le-a rezervat o surpriză: în jurul „tejghelei" — cum au aflat astăzi că se numește masa de lucru, — au încercat pentru prima oară cum se mînuiește fierăstrăul. Eduard Gervescu a fost cel dintîi care și-a încercat îndemînarea. Totul e limpede: mîna dreaptă mai sus, cu stînga dai înclinația, cîteva mișcări scurte pînă se înfig zimții oțelului în lemn, și... gata. Numai că mîinile parcă s-au încăpățînat să facă ce vor ele. Așa-i la început. Viitoarea încercare va fi mai reușită. Dar cine a spus că fierăstrăul nu-l pot mînui decît băieții? Unele dintre fete, dovedesc chiar de pe acum mai multă pricepere. Doar Maria Velicovici e necăjită. Știa ea că-i cea mai mică din clasă, dar nici măcar să nu poată ajunge la masa de lucru?

MEȘTERUL IONICA

Printre băieți s-a descoperit un „mare meșter": meșterul Ionică. Deși înalt de-o șchioapă, în discuțiile de recreație a dovedit că știe o mulțime dintr-ale tîmplăriei. Ce mai, știe numele mai tuturor uneltelor, le știe și rostul celor mai multe. Ba mai mult: acasă a lucrat și scăunele și jucării pentru sora lui cea mică. De-abia acum au aflat cei din grupă că această meserie îi place de mult lui Ivan Ion, că și tatăl său e tîmplar la o întreprindere mare și că tare ar mai vrea și el ca tot tîmplăria să-i fie meseria. De trei ani de cînd s-a înființat atelierul în școală, de-abia așteaptă să ajungă într-a cincea!

M. DASCALU

Trebuie să fiu atent, ca să înțeleg totul!

Foto: Gr. Prepeliță

ALEGERILE ACTIVELOR PIONIEREȘTI

După adunare, neuitate clipe de cîntec și joc...

O ADUNARE DE NEUITAT

(Urmare din pag. I-a)

fetele, vrem să alcătuim acum o echipă de handbal. Așadar cu prilejul „duminicilor sportive" pe care vrem să le mai organizăm, în afară de atletism, fotbal, volei și șah, vom organiza și meciuri de handbal!

— Am vizionat și un spectacol al Teatrului de Păpuși din Timișoara, cînd a venit în turneu la noi. Ce-ar fi dacă am merge împreună la Timișoara să mai vedem unul?

— Și dacă mergem la Timișoara, neapărat să vizităm și „Muzeul regional"! Am auzit că acolo sînt lucruri foarte interesante de văzut, completă Jmugă Alexandra.

Stăncioiu veni și el cu o propunere frumoasă: detașamentul lor să-i pregătească pe cei din clasele a II-a și a III-a ca să devină pionieri...

Apoi instructoarea de detașament a citit programul de activități în care, în afară de propunerile făcute acum, au fost trecute și acelea despre care au discutat pionierii în adunările de grupă: învățarea de jocuri pionierești, vizite la G.A.C. „Flacăra" din comună, jocuri de orientare la marginea comunei, angajamentul ca nici un pionier să nu obțină note mici. Programul a fost supus apoi, aprobării. Toți pionierii din detașament au fost de acord cu acțiunile cuprinse în el.

„Astfel de discuții rodnice de mult nu s-au mai purtat la noi. Au vorbit toți pionierii" a scris, printre altele, în jurnalul detașamentului, după terminarea adunării, noul președinte de detașament.

Un pionier de nădejde

Alegerea noului președinte nu a fost deloc grea. Se pare că toți au avut același gînd. Indată ce Bogdan Stela l-a propus ca președinte tot pe Ghițu Jiva, toți au fost de acord.

— Este un coleg minunat. Oricînd este gata să ajute. Invață bine, este bun organizator și întotdeauna se ține de cuvînt.

— Și eu sînt de acord ca Jiva să fie reales. Este prietenos cu toți colegii, întări Ailoaiei Gheorghe. Așa cum a mai spus și Stela, ajută pe oricine. Eu am fost cam slab la învățătură. Mă temeam că o să rămîn corigent. Iar dacă am promovat clasa cu bine, aceasta se datorează și lui Jiva, care m-a ajutat foarte mult.

— Nu numai atît, dar Ghițu vine ori de cîte ori este chemat, spuse Zimcescu — cel mai bun pionier din clasă la învățătură. Mi-aduc aminte că o dată era neapărat nevoie de el la școală. Era duminică și el lipsea din internat. Plecase pentru o zi acasă. Și ce mai ploua afară! După cum știți, părinții lui locuiesc tocmai în satul Hodoni (la vreo 8 kilometri de Sînandrei). Trecuseră cîteva ore. Nimeni nu credea c-o să mai vină. Pierduse trenul. A împrumutat însă o bicicletă și tot a venit la școală. Doar așa promisese...

Intr-adevăr, Ghițu este un bun tovarăș. Așa că pionierii sînt mulțumiți de alegerea pe care au făcut-o. El merită într-adevăr gradul de președinte de detașament care i-a fost înmînat.

Adunarea a durat mai puțin de-o oră.

După ceremonialul de închidere a adunării, a urmat un program artistic. Cîntece despre patrie și partid, recitări, o suită de cîntece populare, interpretată la acordeon de Ailoaiei, cîntecul „Roșu-i steagul nostru", cîntat de toți pionierii, în limba germană... A fost o după-amiază minunată, care s-a încheiat cu o mulțime de jocuri și cu vizitarea expoziției organizată cu obiecte lucrate de ei în timpul anului școlar.

EMIL DOBRESCU

Carnetul pionierului activist

Cum se face alegerea președintelui de unitate

După ce în întreaga unitate se termină alegerea președinților de grupă și a președinților de detașament, se trece la pregătirea adunării pentru alegerea președintelui de unitate. Alegerea președintelui de unitate se face în adunarea de alegeri a unității. La această adunare, în afară de pionierii din unitate, participă instructorul superior de pionieri, care conduce adunarea de alegeri, secretarul organizației de bază U.T.M. care îndrumă unitatea de pionieri, și directorul școlii. La adunare mai sînt invitați diriginți, profesori, învățători, membri sau candidați de partid, utemiști și tovarăși din „sfatul unității de pionieri".

Ca și adunarea de alegeri la detașamente, adunarea unității de pionieri începe cu ceremonialul pionieresc. Instructorul vostru superior de pionieri va vorbi despre Plenara a V-a a C.C. al U.T.M. și apoi va arăta scopul adunării, după care va da cuvîntul președintelui de unitate. Președintele unității va citi din jurnalul unității despre activitatea depusă de voi, pionierii unității, despre participarea unității la excursiile și marșurile pionierești pentru cunoașterea realizărilor regimului democrat popular în construcția socialismului și a ținutului vostru natal precum și despre întîlnirile pe care le-ați avut cu activiști de partid și de stat și cu muncitori fruntași despre cîntecele și jocurile învățate de voi. Președintele unității va arăta și părțile slabe ale activității unității. Voi vă veți spune apoi părerea asupra acțiunilor care v-au plăcut mai mult și asupra muncii activului pionieresc.

După aceste discuții, instructorul superior de pionieri va lua cuvîntul și vă va explica activitățile ce se vor desfășura în unitate și care urmează să alcătuiască programul de activități al unității. El va cere părerea voastră asupra acestui program.

Astfel completat, cu propunerile voastre, programul de activitate al unității se supune aprobării voastre.

Veți face apoi propunerile pentru alegerea președintelui de unitate și vă veți spune părerea asupra acestor propuneri. Alegerea președintelui de unitate se face tot prin vot deschis, adică prin ridicare de mîini. Dacă cel propus este votat de majoritatea pionierilor, este declarat ales. Instructorul superior de pionieri îi va înmîna pionierului ales gradul de președinte al unității. Apoi, tot instructorul superior, vă va face cunoscut colectivul de conducere al unității. Plenara a V-a a C.C. al U.T.M. a stabilit ca acest colectiv să fie format din președintele unității și din președinții detașamentelor de pionieri. Adunarea se va încheia cu ceremonialul pionieresc. După adunarea de alegeri, va urma programul artistic pe care încă din vreme trebuie să-l pregătiți, vizitarea expoziției pe unitate cu lucrările făcute de voi în cursul anului.

Colectivul de conducere al unității va trece în jurnalul unității, amănunțit, felul cum s-a desfășurat adunarea de alegeri.

Bine-pînă la urmă!

Gheorghițan Teodora, președinta unității de la Școala de 7 ani din comuna Boroaia, reg. Suceava, se preocupă cu multă tragere de inimă de alegerile activului pionieresc.

— Crezi că vei fi din nou aleasă? a întrebat-o cineva.

— La asta mă gîndesc cel mai puțin — sau aproape de loc! a răspuns scurt și sincer Teodora. Deocamdată, însă, președintă de unitate sînt tot eu și deci răspund de buna pregătire și desfășurare a alegerilor! Iar de ales va fi ales cel mai bun.

Și Teodora se străduiește într-adevăr ca alegerile să fie cît mai bine pregătite.

Zilele trecute tocmai plănuia împreună cu instructoarea superioară cîteva acțiuni mai deosebite închinate alegerilor.

— In primul rînd, spunea Teodora, pionierii noștri trebuie, în cinstea alegerilor, să învețe cît mai bine. Dacă va fi nevoie, vom merge din nou, ca acum un an, pe la casele celor care învață slab, să stăm de vorbă cu părinții lor!

Apoi, am o propunere: să dăm și noi, tot în vederea alegerilor, o mînă de ajutor la curățirea digului, că s-a strîns mult nămol și apa ajunge greu la turbina electrică!

— Ai dreptate, Teodora încuviință instructoarea. Inițiativa ta e bună. Să stăm de vorbă cu pionierii.

Teodora urmă, cu glasul ei liniștit:

— Și cîteva cîntece noi, pionierești, ar trebui să mai învățăm... Ar fi foarte bine — mai ales că avem acum acordeonul primit ca premiu la Suceava de către echipa noastră, în cadrul Concursului Cultural Artistic!

Aici instructoarea izbucni în rîs. Rîse și Teodora, continuînd:

— Știu de ce faceți haz; pentru că pionierii noștri nu știu cînta la acordeon! Nu-i nimic; printre acțiunile noastre vom mai înscrie una; învățarea acordeonului.

Președinta unității din Boroaia va trebui însă, alături de aceste acțiuni, să nu scape din vedere nici alte pregătiri însemnate, cum ar fi, de pildă, punerea la punct a caietelor de sarcini ale grupelor, a jurnalelor de zi ale detașamentelor și al unității, a gazetelor de perete... De asemenea, va trebui ca, tot în vederea alegerilor, să aibă grijă de alcătuirea unei expoziții pe unitate, cu obiectele lucrate de pionieri în timpul anului trecut și al vacanței, în cadrul concursului micilor tehnicieni și al diferitelor cercuri.

Bineînțeles, în toate aceste acțiuni va lucra împreună cu președinții de detașament și de grupă din anul trecut. Astfel, inițiativele ei vor fi înfăptuite cu succes, și atunci cînd va avea loc alegerea noului președinte al unității despre Teodora se va putea spune într-adevăr că a lucrat bine pînă la urmă.

SANDU ALEXANDRU

„Colțul alegerilor"

Odată cu prima zi de școală, am început și activitatea pionierească. Problema care ne frămîntă pe toți este pregătirea și desfășurarea alegerilor activului pionieresc. De aceea ne-am adunat tot detașamentul și am discutat cum trebuie să fie „alesul nostru". Cu acest prilej am înființat în camera pionierilor „colțul alegerilor". Printre altele, am pus aici și o cutiuță care zilnic este plină cu fel de fel de întrebări. Răspunsurile le dăm la gazeta de perete la rubrica „Noutăți". Pe cine să alegem președinte de grupă? Dar ca președinte de detașament cine-i cel mai potrivit? au fost cele mai multe întrebări. Noi știm bine că dacă-i vom alege pe cei mai destoinici și inimoși dintre noi, care au inițiativă și care sînt cei mai buni la învățătură, activitatea noastră va fi mai frumoasă, mai bogată. Acum pregătim cu toții un program artistic și vrem să ne reușească. Am învățat deja două cîntece, „Suie, suie trandafir" și „Cravata roșie".

LIVIU SUCIU
instructor superior de pionieri
Șc. medie nr. 1-Dej
reg. Hunedoara

Ce cerem președintelui de detașament și colectivului de conducere!

In preajma alegerilor noilor președinți de grupe și de detașamente, pionierii din clasa a VII-a de la Școala medie mixtă nr. 1 din Caracal, au organizat o discuție pe tema: „Ce cerem noului colectiv de conducere al detașamentului".

Discuțiile începură fără prea multe invitații din partea instructoarei.

— Este ultimul an cînd mai sîntem pionieri — începu Valentin. Și cel care va fi ales președinte al detașamentului, trebuie să țină seama de lucrul acesta!

— Sigur că da, întări Smarand. Anul acesta trebuie să fie deosebit de ceilalți. Aș dori, de pildă, să organizăm întîlniri cu muncitori care să ne vorbească despre meseriile lor — și vreau ca viitorul colectiv de conducere să țină neapărat seama de acest lucru! In curînd, va trebui să hotărîm fiecare ce meserie ne vom alege!

— Și de excursii va trebui să ne ocupăm mai mult în anul acesta. In cadrul concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal", spuse Irina, să vizităm S.M.T.-uri, gospodării agricole colective... Apoi, localitățile istorice. Ne-am mulțumit să vizităm numai muzeul raional din oraș. Propun să facem o excursie și la Hotărani, să vizităm turnul de observații care datează din secolul al XVII-lea

— Și la Reșca, să vedem urmele cetății Romula — se auzi altă voce. Dar să nu mai amînăm lucrurile de pe o zi pe alta, cum am făcut anul trecut!

Voiculescu Elisabeta, care pînă la alegeri mai este încă președinta detașamentului, simți că trebuie să spună și ea ceva:

— Voi credeți că eu n-am vrut să organizăm excursii anul trecut? Eu am vrut, dar unii dintre voi au spus că e departe, alții că nu au timp să vină...

— Vezi, așa te-ai plîns mereu cînd a trebuit să faci ceva. Puteam să mergem și pe jos pînă acolo! Sau, la urma-urmei, ceream o mașină de la Sfatul popular — spuse Irina. Un președinte de detașament trebuie neapărat să aibă inițiativă!

— Cei care vor fi aleși de noi vor trebui să se ocupe și de învățătură, spuse Valentin. Ne așteaptă muncă, nu glumă. Avem de dat două examene: unul de absolvire a ciclului II și altul de admitere în școlile următoare. Cei aleși de noi vor trebui să găsească chipul prin care să ne ajutăm unii pe alții chiar de pe acum!

Cineva pomeni apoi despre consfătuirea micilor naturaliști. Valentin luă din nou cuvîntul:

— Nu știu cum o să ne prezentăm la consfătuirea micilor naturaliști, dar știu că pe loc putem munci mult mai bine decît pînă acum!

Sînt multe propuneri și toate interesante.

Să se organizeze întîlniri cu membri de partid și utemiști! Să se alcătuiască o echipă de teatru!

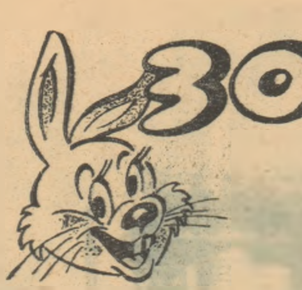
— Președintele detașamentului, adăugă cineva, să fie mai energic, să nu dea înapoi în fața greutăților! Iată, noi am făcut aici o sumedenie de propuneri: el și colectivul de conducere — adică președinții de grupe — trebuie să se străduiască necontenit pentru îndeplinirea lor...

Ceea ce depinde însă, în mare măsură, de pionierii întregului detașament. Deci, ultima propunere care se face: toți pionierii să participe la acțiunile detașamentului și să ajute la organizarea lor.

...Se pare că această din urmă propunere a fost una dintre cele mai bine primite. De înfăptuirea ei ține foarte mult îndeplinirea programului de activități al detașamentului.

ANA COZMIȚA

30 de iepurași!

La început, Rozalia Bolaszy nu avea decît doi iepuri de casă. Erau mici, acoperiți cu păr pufos și alb. Ii primise în dar de la mătușa sa. Ochișorii lor roșii căutau speriați în toate părțile.

Cînd s-a apropiat prima oară de ei, s-au retras într-un colț al cămăruței și au început să-și miște cu repeziciune botișoarele.

— Prostuților! se înduioșă Rozalia — și o zbughi afară, de unde le aduse un braț cu foi de varză. Iepurașii nici nu se mișcaseră de la locul lor. Rozalia așeză foile aproape de ei și ieși, puțin nedumerită. „Dacă n-or să mănînce?" își zicea, temătoare. După vreo oră, cînd se întoarse, Rozalia constată însă cu bucurie că iepurașii mîncaseră mai bine de jumătate din frunzele aduse!

— Prostuților, repetă ea, vă era teamă de mine! Și gîndul Rozaliei zbură în voie, departe, la ziua în care va avea iepuri mulți, mulți de tot. Le va aduce mereu de-ale mîncării. Nu-i va lăsa să rabde de foame. Și apă le va aduce. Atunci, iepurașii se vor împrieteni cu ea, n-or să se mai sperie...

Curînd, Rozalia avu bucuria să observe că iepurii cresc și se înmulțesc mult mai repede decît se așteptase. Acum mai avea încă cinci iepurași mici, mici de tot. Privindu-i, Rozalia, avea impresia că sînt niște ghemotoace de lînă. Și erau atît de frumoși, încît fetița cu greu se mai despărțea de ei. Ii plăcea să-i privească, să-i ia în brațe și să-i mîngîie. Mereu își făcea de lucru la cușca lor. Ba le aducea de mîncare (cu toate că le mai adusese de cîteva ori în ziua aceea), le schimba apa — și, în fiecare dimineață, le făcea curat.

Atît de des venea acolo, încît și iepurii recunoșteau de departe pașii. Nu se mai speriau. Dimpotrivă, singuri veneau spre ea...

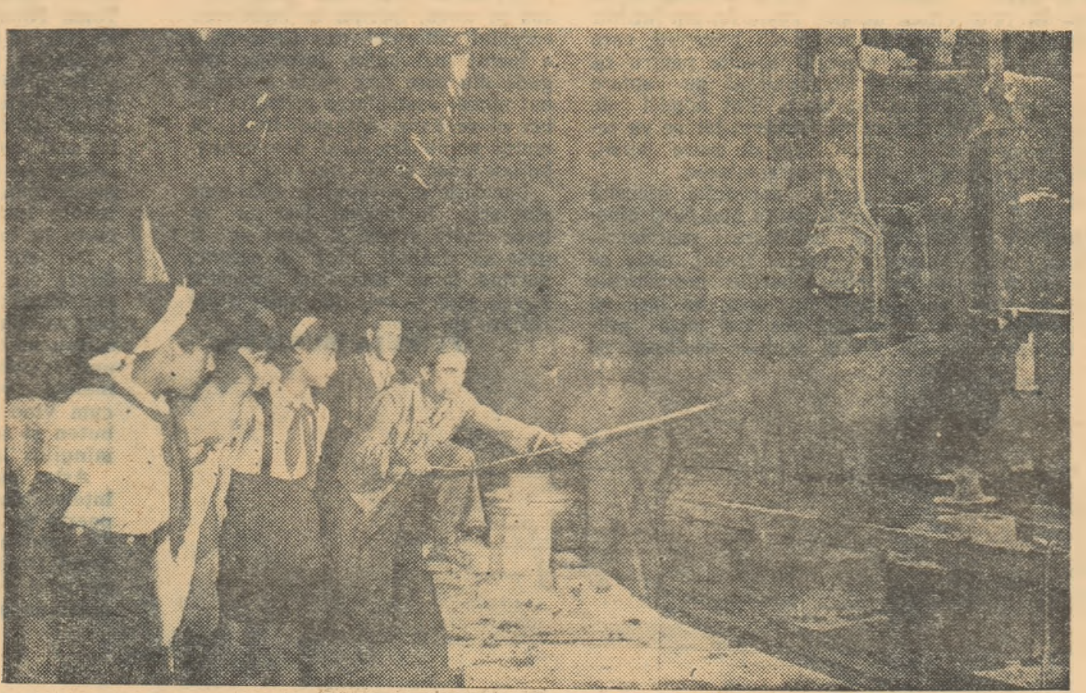
Rozalia își iubește mult de tot iepurii. Cînd vin pionierii, în vizită, nu-i lasă să pună mîna pe iepurași. Ca nu cumva să-i strîngă prea tare în brațe, sau, cine știe, să nu le facă vreun rău!

De la ea au îndrăgit această ocupație și alți copii. Așa se face că pînă acum micii naturaliști de la școala din Filia, raionul Odorhei, au reușit să crească aproape o sută de iepuri de casă. Dintre toți, însă, Rozalia a crescut cei mai mulți. Peste treizeci!

D. EMIL

ȘARJA PIONIERILOR

In secția turnătorie a uzinelor Mao Tze-dun din Capitală, e forfotă. Au venit aici pionierii de la Școala de 7 ani nr. 146 pentru a participa, împreună cu muncitorii, la momentul solemn de turnare în forme a oțelului lichid incandescent. Metalul acesta este adunat de harnicii pionieri și din el se vor turna 250 roți de vagoneți. Aceasta inseamnă cam 25.000 kg. fier vechi.

Printre fruntașii în această acțiune patriotică se numără pionierii Bădău Ion din clasa a VII-a A, Mitrănescu Gheorghe, din cl. a VI-a C, Marin Elena, din clasa a VI-a C și alții.

FOILETON

Cine-i de vină?

Zilele trecute, în vreme ce ANUL ȘCOLAR își punea la punct noile cataloage, cineva îi bătu la ușă.

— Poftim, intră! spuse el politicos.

Ușa se deschise — și în încăpere intră, cu pași ușori, o fetiță blondă, vioaie, cu ochii căutînd veseli, în toate părțile. Puțin intimidată, ea întrebă:

— M-ai chemat, An școlar?

Anul școlar a privit sever pe deasupra ochelarilor:

— Da, te-am chemat, VACANȚA, ia loc!

Vacanța, căci ea era fetița, se așeză, cuminte, pe scaun și continuă să-l privească întrebătoare.

Anul Școlar tuși, dregîndu-și glasul, și începu:

— Te-am chemat ca să-mi dai socoteală pentru niște neplăceri pe care mi le pricinuiești zilnic, deși vremea ta s-a terminat de mult...

— Despre ce e vorba? se înroși Vacanța.

— Nu te face că nu știi. Eu muncesc aici fără odihnă — iar tu îmi strici tot ce fac. Cît a fost vara de lungă, eu nu m-am amestecat, știi bine; te-ai jucat cu copiii, ați stat la focuri de tabără, ați mers în excursii, în sfîrșit, de dimineață pînă seara v-ați jucat și ați cîntat. Acum însă, altă făină trebuie să se macine la moară... Acum copiii sînt în seama mea: trebuie să învețe! Și, în loc să-i lași în pace, așa cum i-am lăsat eu în vară, uite, încă îi îmbii la năzdrăvănii — și-mi vin la clasă ba cu lecțiile neînvățate, ba cu temele nescrise, ba cu exercițiile nerezolvate! Și, dacă nu crezi, uite și exemple: Langoș Vasile, *din clasa a V-a B de la Școala medie nr. 1 din Orașul Stalin,* Baltă Mircea, *din clasa a V-a de la Școala de 7 ani nr. 3 din Mediaș... Și de ce se întîmplă ca ei asemenea lucruri? Pentru că, în loc să-și scrie temele și să-și învețe, tu îi îndemni să se joace ore întregi, să alerge pînă-și pierd răsuflarea după mingea de fotbal...*

Vacanța se îmbujoră, indignată:

— Nu-i adevărat! Nu-i îndemn eu!

— Ba da!

— Ba nu!

Anul școlar clătină supărat din cap:

— Am ajuns și la ceartă, după cum văd...

— Imi pare rău, ridică din umeri Vacanța, dar să știi că și dumneata mi-ai făcut greutăți: Baltă, de pildă, în loc să se joace, a învățat, astă vară...

— Te cred, dacă a rămas corigent! De altfel, n-a învățat cine știe ce, pentru că, în cele din urmă, a fost declarat repetent! De aceea, acum, în loc să fie într-a VI-a, e tot într-a V-a!

— Nu mai înțeleg nimic! se miră Vacanța. Atunci, cine e de vină pentru cearta noastră de azi?

Anul școlar se încruntă:

— Hm... Hm... Nici eu nu mai știu! Cînd te-am chemat, eram sigur că tu ești de vină, dar acum...

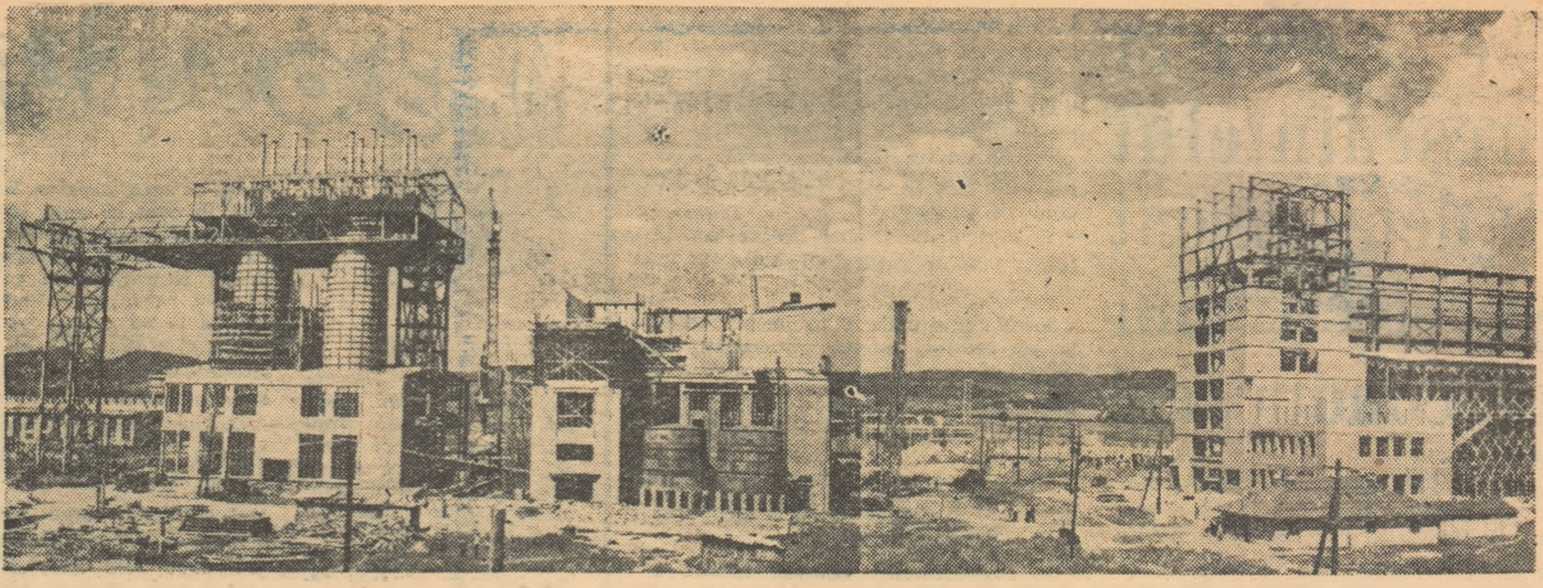
— Și eu, eu credeam că dumneata! zîmbi Vacanța.

— Hm, dacă nu sîntem noi vinovații, atunci care sînt?

...Intr-adevăr, care? Poate că ne vor spune Langoș sau Baltă...

N. IACOBEANU

Crește un nou gigant al industriei noastre socialiste: Uzina de produse sodice din Govora-sat. Fotografia alăturată înfățișează un aspect general de pe șantierul noii construcții.

mîndrie

Dacă cineva care a trecut acum cîțiva ani prin Galați și a vizitat Șantierele Navale, ar merge acum din nou aici, fără îndoială că nu le-ar mai recunoaște. Din vechiul șantier n-a mai rămas nici urmă. In locul vechilor maghernițe se ridică hale mari, luminoase. Muncitorii nu mai sînt nevoiți să-și încovoaie spatele sub greutatea fierului. Pe malul Dunării s-au construit cale de lansare betonate care ușurează mult această operație De unde pînă în 1953 se lucra după sistemul nituit, acum totul se lucrează modern, prin sudură, se economisește timp și material, iar lucrul este mai bun. Ca mărturie a acestui lucru, stau cele 325 de nave de mare tonaj construite în 14 ani de la eliberare. Aceasta față de 94 de nave —reparate, nu construite — în 14 ani de exploatare burghezo-moșierească...

★

Muncitorii șantierelor sînt mîndri de realizările lor de pînă acum. Iată însă că azi, în centrul preocupărilor lor se află o realizare mai frumoasă ca toate: cargoul de 4500 de tone.

Proiectanții de la IPRONAV-Galați, după multe strădui̦nțe și ajutați fiind de specialiștii sovietici, au reușit să dea primul proiect romînesc pentru un vas de mare tonaj. La verificările din Uniunea Sovietică și Austria, proiectul a primit calificativul „foarte bine".

Cargoul un vas modern, de construcție solidă, pentru a rezista eventualelor loviri de ghețari, este prevăzut cu un motor de 2500 c.p., iar viteza sa medie este de 13,4 noduri pe oră. In magaziile sale se pot transporta 11.695 m.c. de mărfuri. Este un vas de navigație nelimitată și va străbate Marea Neagră, Marea Mediterană, Canalul de Suez. Pentru echipajul cargoului sînt prevăzute condiții de muncă și de viață excelente. Nu vor lipsi băile, aparatele de radio, cabinele spațioase cu tot confortul necesar.

★

Am mers să vizitez șantierul, să cunosc mai îndeaproape munca „navaliștilor" cum își spun muncitorii de aici. Peste tot am întîlnit oameni harnici și pricepuți, care depun eforturi înzecite pentru ca lucrările cargoului să nu sufere nici o întîrziere. Sînt mîndri de faptul că în șantierul lor se va realiza primul vas de mare tonaj, după un proiect romînesc.

Construcția cargoului necesită multă, foarte multă atenție și bineînțeles o calificare superioară. Muncitorii secției trasaj, unde se confecționează părțile componente ale vasului din lemn, nu lasă să le scape nici cea mai mică greșeală. De ei depinde desfășurarea normală a întregului proces de producție. De multe ori îi poți vedea după orele de lucru pe comunistul Stanciu Ion, împreună cu Efimov Petre și alții, verificînd proiectul navei, consultîndu-se ori de cîte ori au impresia că le-a scăpat din vedere ceva. Asemeni lor este și Boiciuc Aurel, de la hala de asamblat, care lucrează pe șantier abia de doi ani, dar este fruntaș în producție și de curînd, a fost primit în rîndurile candidaților de partid.

Incă de pe vremea cînd la gît îi flutura cravata de pionier, Boiciuc Aurel visa să devină un bun muncitor, să contribuie la înfăptuirea socialismului în patria noastră. Acum este constructor de nave și este mulțumit de acest lucru. Nicăieri nu se simte mai bine decît sus pe navă, lucrînd la încheierea corpului viitorului vas. La cargou a lucrat mai puțin. Intreaga brigadă din care face parte a terminat numai asamblarea primului raion al acestuia. Așteaptă însă cu multă nerăbdare să-și dea contribuția,e doar și el „navalist"!

Lucrările la cargoul de 4500 tone sînt abia la început. Dar nu va trece multă vreme și vasul va fi gata să străbată mări și oceane, purtînd faima industriei noastre navale pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii.

PETRUȚA MUNTEANU

„GARDUL"

Erau șase. Buni și harnici gospodari. Oameni cu palmele bătătorite, cu chipuri înegrite de soare, măsurați la vorbă. Viața lor de odinioară? Aceeași ca a fiecărui țăran muncitor din Baldovinești. Trudă necurmată pe bucățica de ogor, foame amăgită de pe o zi pe alta. Și totuși era între ei și ceilalți un soi de... gard nevăzut. Il ridicaseră singuri, cu mărăcinii tăcerii și nehotărîrii lor: anul trecut cînd, la Baldovinești, comună brăileană, s-a întemeiat colectivă și cînd oamenii, în majoritatea lor, au pășit cu bucurie pragul de viață nouă, ei au rămas de-o parte. Au rămas să mai aștepte, să mai vadă...

...Și cei șase priveau „peste gard" la vecinii lor, colectiviștii. Aceștia nu-i ocoleau. Dimpotrivă, le arătau prietenie și, cînd venea vorba de treburile colectivei, puneau atîta mîndrie și însuflețire în cuvînt, încît eroii noștri rămîneau pe gînduri. Anul și-a schimbat pe nesimțite straiele, îmbrăcînd întîi pe cel pufos și alb de nea, apoi pe cel fraged-verde al primăverii, pe cel văratec, urzit cu aurul holdei, pînă ce toamna și-a cernut primele ploi. Și cei șase au văzut...

Au văzut că acolo, pe cîmp, colectiviștii obținuseră la hectar cu 400 kg porumb și cu 600 kg grîu mai mult decît ei. Au văzut carele încărcate cu rod intrînd în ograda lui Năstase Ștefan: 4000 kg grîu, cartofi, struguri. Și astea erau doar avansul de 40%! Au privit lung la mîndrețea de casă pe care și-o ridică Toma Nicolaie, om care, amar de ani, întinsese sărăcia cu ei laolaltă. Au prețuit din ochi, cu admirație, vacile de prăsilă pe care și le-au cumpărat colectiviștii și toate acareturile zidite de aceștia. Și tot mai des îi bătea un gînd nemărturisit, iar pașii îi purtau, ciudat lucru, tot către sediul gospodăriei. „Gardul" însă tot mai avea putere să-i oprească. Le spunea cam așa: „Poate că anul ăsta de... ca la început, și-au pus oamenii toate strădaniile și d-aia au scos rod bun. Mai încolo însă n-au să se lase pe tînjeală, n-au să se certe la împărțit? Mai bine așteptați..."

Dar iată că într-o zi le-a venit o scrisoare. Nu unuia dintre ei: tuturor le era adresată. Și era scrisă tot de mai mulți: de colectiviștii din comuna Mărtăcești. Colectiva acelora era mai veche, număra cîțiva ani. Și le scriau ei cum își duc viața, cum stau cu recolta. Pe unii îi cunoșteau. Pe Grigore Mușat, de pildă. Fusese înainte vreme sărac lipit. Le povestea despre cum vine seara în casa lui cea nouă, cum învîrte un buton și se face lumină, apoi învîrte altul și-i ajunge mîngîios la ureche naiul lui Damian Luca...

Asta după cîțiva ani de colectivă. Și cei șase au înțeles. Au înțeles că făgașul gospodăriei colective îi poartă pe țărani, an cu an, către bucurii tot mai mari. Că familia colectiviștilor e o familie de nădejde. Și Ionel Drăgoi, Dinu Constantin și ceilalți au scris cererile și s-au dus cu ele la sediu. „Gardul" nu i-a mai oprit de astădată. Se spulberase ca fumul.

VAL. MĂGURA

CE E NOU

- *La întreprinderea „6 Martie" din regiunea Baia Mare a început nu de mult construirea, pentru prima oară în țara noastră, a unor mașini și scule pentru industria forestieră. Printre cele 50 de tipuri de mașini și scule se află elevatoare pentru lemne de construcții, benzi de transmisie și altele.*
- *La Păulești, raionul Ploești, se ridică un mare complex industrial pentru fabricarea țesăturilor din in și cînepă. Construcția acestei mari țesătorii cuprinde printre altele o hală de 370 războaie și o centrală termică proprie. Noua țesătorie, care va produce anual 10 milioane m.p. de țesături de in și cînepă, va fi cea mai mare unitate de acest fel din țară.*
- *O nouă fabrică de țigle și cărămizi a început să se construiască la Țăndărei, regiunea Constanța. Ea va produce în prima etapă 20.000.000 de țigle pe an și o cantitate de cărămizi necesare pentru construirea a 1000 de apartamente. Fabrica de țiglă și cărămizi de la Țăndărei va fi cea mai mare întreprindere de acest fel din țară. Proiectele ei sînt întocmite de către institutul pentru proiectarea construcțiilor industriale iar utilajul tehnologic va fi executat în întregime la noi în țară.*

In acest an Gospodăria Agricolă de Stat Bragadiru a adus pe piețele Capitalei peste 3500 tone de legume și zarzavaturi. In fotografie, un aspect de la recoltatul verzei de toamnă.

Știri · informații · NOUTĂȚI TEHNICE · informații · rep...

9 ani de la proclamarea R. P. Chineze

Țara celor 600 de milioane

Veacuri de-a rîndul, marele popor chinez, asuprit și exploatat de moșieri, apoi de colonialiștii englezi și americani, a îndurat lipsuri și suferințe cumplite. Foametea, molimele, mizeria bîntuiau în colibele de lut, secerînd milioane de vieți. Firește, lupta eroică a poporului împotriva celor ce-l împilau n-a încetat o clipă. Dar lupta aceasta n-a putut duce la izbîndă, decît cînd în fruntea maselor a fluturat steagul purpuriu, steagul de luptă al Partidului Comunist Chinez, partid creat după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Infruntînd greutăți neînchipuite, după marșuri lungi, istovitoare, după bătălii glorioase purtate ani în șir, Armata Populară de Eliberare, făurită și condusă de partid, a adus victoria definitivă a revoluției chineze: cotropitorii străini și bandiții gomindaniști ai lui Cian Kai-și au fost înfrînți, alungați. Și la 1 octombrie 1949, poporul chinez trăia o sărbătoare scumpă: proclamarea Republicii Populare Chineze.

Au trecut de atunci 9 ani. Ani în care, pășind pe drumul măreț al socialismului, poporul chinez, strîns unit în jurul partidului, și-a făurit o țară puternică, liberă și înfloritoare. Prin munca plină de abnegație a oamenilor simpli și avînd ajutorul frățesc și dezinteresat al Uniunii Sovietice, China a dobîndit azi o înfățișare nouă. Au crescut ca din pămînt așezări noi, uzine gigantice, s-au tăiat canale de irigație, s-au construit diguri, șosele, căi ferate. Ca să înțelegem măreția acestei opere de construcție, e deajuns să amintim un fapt: că numai în acest an va lua sfîrșit construirea a 188 de noi obiective industriale, ceea ce înseamnă că la fiecare 46 de ore va intra în funcțiune o nouă uzină! Agricultura chineză a obținut de asemenea succese mari: producția de cereale din acest an a R. P. Chineze a întrecut pe aceea a Statelor Unite ale Americii. Belșugul, lumina culturii pătrund pînă în cele mai îndepărtate cătune ale nesfîrșitei țări.

Partidul, poporul muncitor chinez, îi înconjoară cu deosebită dragoste și grijă pe copii, florile vieții. Pentru ca toți copiii să învețe carte, există azi în China 530.000 de școli elementare care cuprind peste 67 milioane de elevi. Tot pentru ei s-au clădit mii de cămine, case și palate ale pionierilor, unde petrec ceasuri plăcute, pline de veselie și rod.

Partidul Comunist Chinez, care are în conducerea sa pe cei mai buni fii ai poporului, în frunte cu președintele Mao Țze-dun, cîrmuiește cu înțelepciune poporul de 600 de milioane al Chinei, pe un drum fericit. China e azi un stat puternic, care și-a cîștigat respectul și prețuirea popoarelor lumii prin politica sa de pace, pe care o duce alături de Uniunea Sovietică și de celelalte țări ale lagărului socialist.

Numai imperialiștii din S.U.A. nu vor să înțeleagă acest lucru. Prin șiretlicuri și forță, ei împiedică sistematic primirea R. P. Chineze în Organizația Națiunilor Unite, menținînd în schimb acolo pe reprezentantul-fantomă a lui Cian Kai-și. Clica acestuia, adăpostită în insula Taivan, e protejată de forțele militare americane, cu sprijinul cărora se dedă la atacuri armate împotriva R. P. Chineze. Dar poporul chinez e hotărît să lichideze pentru totdeauna acest cuib de bandiți și să elibereze Taivanul, străvechi pămînt chinez. Iar dacă imperialiștii vor încerca să intervină cu armele, vor primi o lecție usturătoare, fiindcă poporul chinez, încadrat în marele lagăr al socialismului, e astăzi mai puternic ca oricînd.

LUPTA POPORULUI FRANCEZ CONTINUĂ

Rezultatul referendumului ținut la 28 septembrie în Franța, în legătură cu proiectul de constituție alcătuit de guvernul lui De Gaulle, a fost publicat: pentru proiectul noii constituții 17.666.828 de voturi, iar împotriva lui 4.624.475 de voturi. S-au abținut de la vot circa patru milioane de alegători, ceea ce înseamnă că peste opt milioane și jumătate de cetățeni n-au aprobat noua Constituție.

Dar cu toate că legea lui De Gaulle a obținut voturile necesare, aceasta nu oglindește nici pe departe adevăratele năzuințe ale poporului francez. Rezultatele referendumului vădesc mai degrabă teroarea, amenințările, făgăduielile mincinoase cu care guvernul a căutat să intimideze și să înșele masele. In ajunul referendumului, fasciștii au organizat bande înarmate care s-au dedat la atacuri împotriva forțelor democratice. In Algeria și în celelalte colonii franceze votul s-a desfășurat sub amenințarea mitralierelor. Rezultatul votului arată de asemenea cît rău a pricinuit forțelor republicane din Franța trădarea conducătorilor partidului socialist S.F.I.O. și a conducătorilor partidelor burgheze așa zis „democratice". Sprijinind politica guvernului, aceștia au căutat să dezorienteze pe cetățeni, ascunzîndu-le adevărul asupra planurilor militariste ale lui De Gaulle. Ei au încercat să prezinte dictatura lui De Gaulle drept o „stavilă împotriva fascismului", drept un regim care va aduce schimbări, îmbunătățiri în viața poporului. Aruncînd astfel praf în ochii mulțimii, ei au reușit să dezbine forțele populare, jucînd acelaș rol odios pe care l-au jucat acum 25 de ani social-democrații din Germania, votîndu-l pe Hitler și deschizînd astfel drumul dictaturii fasciste.

Urmînd cu fermitate tradițiile sale revoluționare, Partidul Comunist Francez s-a dovedit încă o dată, în bătălia de la 28 septembrie, cea mai puternică, mai hotărîtă forță care luptă pentru democrație, pentru independența, pacea și securitatea Franței. Minciunile, amenințările, atacurile bandelor fasciste nu i-au putut clinti pe comuniști. Partidul Comunist, clasa muncitoare franceză au spus un „NU!" răspicat dictaturii lui De Gaulle. Comuniștii, care de atîtea ori și-au vărsat sîngele pentru libertatea poporului francez, și-au cîștigat încă odată admirația oamenilor cinstiți din Franța, și din lumea întreagă.

Votul obținut de De Gaulle prin înșelăciune și teroare va aduce zile grele pentru poporul francez. Fascismul va căuta să dea noi lovituri forțelor democratice. Dar în același timp, lupta pentru libertate și democrație va spori. Cei care au nădăjduit cît de cît că De Gaulle „va aduce îmbunătățiri" vor vedea că s-au înșelat. De Gaulle continuă războiul colonial din Algeria și urmărește să înrobească Franța intereselor militarismului german. Toate acestea vor aduce noi poveri pe spatele poporului. Adevărul va ieși la lumină și masele, nemulțumite, se vor grupa tot mai mult în jurul Partidului Comunist, în jurul clasei muncitoare.

Lupta forțelor democratice din Franța continuă. In frunte cu Partidul Comunist, ele sînt hotărîte să dejoace planurile militariste ale dictaturii, să apere libertatea Franței, să bareze calea fascismului.

VASILE MANUCEANU

Primul reactor atomic din China

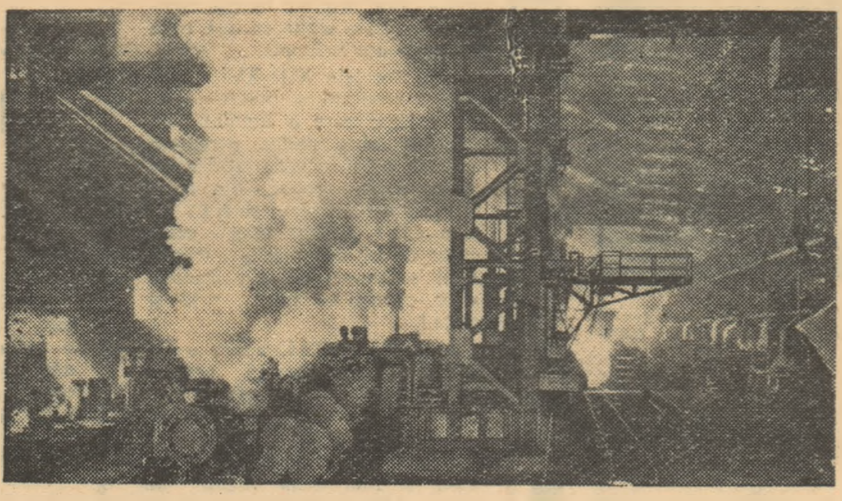
Cu sprijinul Uniunii Sovietice, în China a fost pus în funcțiune primul reactor atomic experimental cu apă grea. Puterea termică a acestuia este cuprinsă între 7.000—10.000 kw. In reactor a și fost declanșată prima reacție în lanț. De asemenea s-a terminat construirea primului ciclotron destinat particulelor alfa a căror energie poate ajunge la 25 milioane electroni volți. Aceasta va da posibilitate oamenilor de știință chinezi să dezvolte mai departe cercetările în domeniul fizicii nucleare și al folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Marele lac

Lucrările terasiere de pe șantierul marelui baraj al lacului rezervor Șisanlin, care are o lungime de 618 m și înălțime de 29 m, au fost terminate. Timp de 140 de zile, miile de constructori ai lacului rezervor au pavat patul barajului cu 1.800.000 m.c. de pămînt și nisip. Barajul are o capacitate de 60 milioane m.c. de apă, putîndu-se iriga cu ajutorul său 17.000 ha. Lacul va da anual 1000 tone de pește. Construcția a fost terminată înainte de termenul planificat și au fost necesare 7 milioane zile muncă.

Pentru recolte bogate

Țăranii chinezi au lărgit, în iarna ce a trecut, suprafața irigată a țării cu peste 300 milioane mu, cifră ce depășește tot ceea ce au făcut strămoșii lor în decurs de cîteva mii de ani. S-au efectuat 25 miliarde m.c. de lucrări terasiere. Deci un volum de 140 de ori mai mare decît cel al lucrărilor terasiere și de piatră depuse la construirea Canalului Panama...

Combinatul metalurgic din Anșan, mîndrie a poporului chinez, este cea mai mare întreprindere de acest fel din R. P. Chineză.

Chipurile zîmbitoare din fotografie grăiesc cu prisosință despre viața fericită a copiilor chinezi.

RADIO GLOB

● La închisoarea „Sante" din Paris a fost executat un tînăr algerian în vîrstă de 28 de ani, acuzat de a fi participat la acțiunile Federației Naționale de eliberare. Această execuție în ajunul referendumului, a avut drept scop să intimideze cetățenii algerieni din Franța. In același timp, Tribunalul militar din Paris a pronunțat încă 12 sentințe de condamnare la moarte împotriva unor cetățeni algerieni.

● La tîrgul internațional de la Leipzig, pavilionul romînesc s-a bucurat de un mare succes. Acordurile comerciale încheiate de R. P. Romînă sînt deosebit de importante. Printre produsele contractate pentru export se numără confecții, produse agro-alimentare și alte mărfuri de larg consum.

● Incă un satelit american a eșuat. La Cape Canaveral (Florida) a fost lansat un satelit artificial al pămîntului, avînd o greutate de 22 livre (aproape 10 kg.). Pe bordul satelitului se afla aparataj pentru cercetări meteorologice. Satelitul nu a atins înălțimea necesară pentru a intra în orbită.

...aj Știri informații NOUTĂȚI TEHNICE informații

Studioul de diafilme „Ion Creangă"

prezintă:

un romîn la polul sud „Emil Racoviță"

„Belgica", mica navă de 250 tone, lungă de 30 m și lată de 6,50 m, ridică ancora la 16 august 1897 în portul Anvers din Belgia.

„Belgica", avînd pe bordul ei savanți din șase națiuni, francezi, belgieni, polonezi, norvegieni, un american și un romîn, tînărul naturalist Emil Racoviță, a ridicat ancora, pornind spre misteriosul pămînt învăluit de zăpezi. Polul Sud... Cei nouăsprezece navigatori au pornit la luptă cu gerul, ghețurile și furtunile.

...Iar Racoviță, în micul său laborator, studiază viețuitoarele microscopice din apa de sub banchiza. Racoviță studiază și celelalte viețuitoare ce trăiesc pe banchiza în care exploratorii sînt captivi.

Cercetările entuziastului savant romîn, efectuate în cabina strîmtă și înghețată a vasului, au continuat și atunci cînd „Belgica" n-a putut să mai înainteze prin ghețari și a rămas captivă.

Racoviță este musafirul unei colonii de pinguini antarctici (Pygoscelis antarctica) despre care spune că i-au făcut „o primire „provocatoare și obraznică".

Emil Racoviță, a cărei siluetă se zărește printre pinguini, și-a continuat studiile străbătînd banchiza.

Sub îndrumarea lui Racoviță, exploratorii sondează banchiza pentru a măsura adîncimea mării și pentru a lua probe de apă.

Zăpezi... Zăpezi...
Pretutindeni alb. Munți de gheață, ireali, strălucesc în depărtările necunoscute. Vasul este mai departe încremenit sub mantia de gheață dar Racoviță desferecă taine.

Amintirea marelui savant romîn, care a contribuit prin cercetările și călătoriile sale la cunoașterea continentului alb, e nepieritoare.

ȘTIINȚA

Cum a apărut viața pe pămînt

Am în față o scrisoare a unei pioniere — Marcela Circiumaru care pune următoarea întrebare: „Care e prima viețuitoare apărută pe pămînt și cine a făcut-o?" Este întrebarea care frămîntă mintea oamenilor din cele mai vechi timpuri și mulți filozofi și învățați au încercat s-o rezolve. Astăzi știința aproape că a rezolvat problema apariției vieții, dar înainte de a afla cum e rezolvată în zilele noastre această problemă, să vedem drumul pe care l-a parcurs din trecut pînă în prezent

Iată-ne în străvechea antichitate. Unul din cei mai mari învățați ai antichității, filozoful grec Aristotel, încearcă să rezolve problema. Dar răspunsul pe care-l dă este atît de naiv, încît astăzi nici un elev care a terminat școala elementară nu-l mai crede. Aristotel spunea că animalele, viermii, puricii, chiar peștii și broaștele, pot apare dintr-odată din diferite substanțe lipsite de viață — ca de pildă din lemne putrede, din carnea care putrezește sau chiar din pămîntul umezit de apă. Răspunsuri asemănătoare dădeau și mulți alți învățați ai acelui timp. Asemenea credințe greșite s-au păstrat pînă și în zilele noastre. Chiar în sînul poporului nostru care, atîta vreme sub regimurile trecute, era lipsit de posibilitatea de a învăța, s-au păstrat pe alocuri credințe ca de pildă, aceea că puricii se nasc din praf, ploșnițele din lemne, mușițele din carne etc. Dar oricine a învățat puțină zoologie, își dă seama că așa ceva nu e posibil. In adevăr, cum ar putea să se nască din praf o insectă care are o alcătuire atît de complicată, mușchi, nervi, intestin, inimă și multe alte organe foarte complicate? Este sigur că așa ceva nu se poate întîmpla.

Prin secolele XIII-XVII circula o credință și mai ciudată. Un călător care a umblat prin Asia, a adus vestea nemaiauzită că prin locurile acelea ar crește niște copaci din fructele cărora apar... miei! El jura că a mîncat miei scoși chiar de el din aceste fructe. Alții susțineau că din fructele altor copaci se nasc... rațe și gîște!

In secolul XVII, apare o lumină nouă în această problemă. Un învățat s-a gîndit să cerceteze lucrurile mai îndeaproape. A făcut o experiență pe care o putem repeta oricînd. A luat două bucăți de carne. Una a acoperit-o cu tifon, în așa fel ca muștele să nu ajungă la ea. Cealaltă a lăsat-o descoperită. In scurt timp, pe cea de a doua bucată de carne, neacoperită, au apărut mușițele, viermii, cum li se mai zice și care nu sînt decît larvele muștelor ieșite din ouăle lăsate de muște pe carne. Pe prima bucată mușițele nu au apărut. Iată dar că mușițele nu apar din carne, ci din ouăle muștelor și mai tîrziu se transformă și ele în muște. Lumea a rămas uimită de acest rezultat, iar învățații au pornit la lucru făcînd fel de fel de experiențe. Rezultatul lor era mereu același. Nici un animal, nici o plantă, nu pot apare din materia fără viață. Totdeauna ele apar din ouă sau semințe, lăsate de alte animale sau plante. Atunci atenția lumii s-a îndreptat spre lumea nevăzută a bacteriilor, a plantelor și a animalelor microscopice. Se gîndea că poate aceste ființe atît de mici apar într-adevăr din substanțe fără viață, așa dintr-odată. Savantul francez L. Pasteur a făcut însă o experiență simplă care a dovedit că nici aceste viețuitoare nu apar din materia fără viață ci din germenii altor microscopiene. A luat o fiertură de carne — o supă — în care mișunau microorganismele, a pus-o într-un balon de sticlă bine închis și a fiert-o bine. Toate microorganismele și germenii lor au fost omorîte prin căldură. Apoi a lăsat să pătrundă în balon aerul, filtrîndu-l însă prin vată umedă, în așa fel ca germenii, care plutesc în aer în număr mare, să rămînă pe vată, iar în balon să pătrundă aerul curat. In lichidul nutritiv nu a mai apărut nici un microorganism. Prin urmare nici aceste ființe nu pot apare dintr-odată sau cum se mai zice — spontan. Această experiență o repetă astăzi orice gospodină care, toamna, preparînd conservele, le fierbe bine, le închide și astfel împiedică dezvoltarea bacteriilor și stricarea alimentelor.

Bine, ni se va spune, dar dacă nici o plantă, nici un animal, nici un microorganism nu pot apare spontan din materia fără viață atunci cum a apărut totuși viața pe pămînt? S-a găsit un învățat care a dat o altă soluție: viața nici nu s-a născut pe pămînt, ci germenii primelor organisme au venit la noi de pe alte corpuri cerești, prin meteoriți, cu praful cosmic, care cade mereu pe pămînt. Dar știința a dovedit că așa ceva nu este posibil. Este drept că pe alte planete ale sistemului nostru solar, viața există, însă ea nu poate ajunge pe pămînt. Intîi de toate meteoriții care cad pe pămînt, trecînd prin atmosfera lui, se încălzesc foarte tare și orice germen al vieții ar fi omorît. In al doilea rînd, în spațiul cosmic razele ultraviolete sînt atît de puternice încît în cîteva minute omoară orice germen.

Prin urmare, răspunsul la problemă trebuie căutat la noi, pe pămînt, și nu în altă parte.

Ultimul răspuns dat azi de știință în privința apariției vieții se datorează savantului sovietic Oparin.

(Continuare în nr. viitor)

Conf. univ. N. BOTNARIUC

ȘTIAȚI CĂ ?

In Kazahstan a fost descoperită o mare subterană? Cantitatea de apă a acestei mări a fost apreciată la 150 miliarde metri cubi.

Tot în Kazahstan, geologii au descoperit cel mai mare cuarț din lume? Dimensiunile lui sînt uriașe: este înalt cît o casă cu două etaje și cîntărește 70 tone. El depășește cu aproximativ 30 tone cristalul descoperit în Brazilia.

Potrivit părerii unor savanți sovietici, se presupune că în Galaxia din care face parte sistemul nostru solar, există circa 150 de milioane sisteme planetare.

Un arhitect din Paz (Bolivia) a construit o casă cu totul neobișnuită numită „casă anticiclon"? Ea are forma unei potcoave și e făcută din aluminium. Fixată de sol cu cabluri ea rezistă celor mai puternici cicloni, iar în caz de inundații poate pluti. Casa poate adăposti 6 persoane.

In stațiunea sovietică Vostok, din Antarctida, a fost înregistrată o temperatură de — 84°C? Aceasta este cea mai scăzută temperatură observată vreodată pe globul pămîntesc.

SPORT

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

● In meciul retur din cadrul Cupei Campionilor Europeni la fotbal, Petrolul Ploești — campioana țării noastre, a întrecut formația Wismut Karl Marx Stadt cu scorul de 2-0. Cum echipa Petrolul a pierdut în tur cu 4-2 (scor general 4-4) mai este nevoie să se joace un al treilea meci, pe teren neutru.

● Reprezentativa orașului București a cîștigat turneul internațional de volei de la Paris. Cîștigînd cu scorul de 3-2 ultimul meci susținut în compania reprezentativei Moscovei, echipa noastră s-a clasat pe primul loc, fără să fi suferit vreo înfrîngere.

● Duminică au continuat meciurile din cadrul categoriei A la fotbal. In București s-au desfășurat două partide: Dinamo București—Dinamo Bacău: 3-2 și Rapid—Jiul Petroșani: 5-0. Alte rezultate: Știința Timișoara—Steagul Roșu Orașul Stalin: 2-0; Știința Cluj—U.T.A.: 1-1.

După patru etape, în fruntea clasamentului continuă să fie Dinamo București, care a acumulat 7 puncte.

● La Londra, echipa de atletism a Finlandei a întrecut Anglia cu 120-110. Iată cîteva rezultate: 400 m: Wrighton (A) 46,4 sec.; greutate: Rowe (A) 17,44 m; înălțime: Salminen (F) 2,05 m.

Și pretutindeni îi va însoți cîntecul...

„Să organizăm o excursie în jurul orașului; să vizităm fabrica de sticlă; să facem un album cu vederi, cu fotografii din țară și din orașul nostru. Băieții au propus să organizăm o echipă de volei. Să mergem împreună la filme, să citim, să cîntăm și să ne jucăm împreună".

— Dar cum să le facem pe toate acestea? se gîndea Mioara Doculeci, noua președintă a grupei I-a, scriind în caietul de sarcini propunerile făcute de pionieri în adunarea de alegeri.

Intr-adevăr, cum să reușești să-i convingi pe pionierii din grupă, ca într-o anumită zi să meargă cu toții la film sau să se ocupe de curățenia clasei, sau să vină mereu cu noi inițiative?

★

In Camera pionierilor, așezați în jurul mesei, cîțiva pionieri ascultă cu atenție sfaturile instructorului superior. Sînt președinții de grupă de la clasele a III-a și a IV-a. (Președinții de grupă din clasele mai mari — a V-a, a VI-a și a VII-a nu sînt aici. Ei vor avea adunare de instruire separat). In școala lor, alegerile președinților de grupă s-au isprăvit de curînd — și astăzi noii aleși sînt la prima lor adunare de instruire. Printre ei este și Mioara. Ea ascultă cu atenție cuvintele instructorului. Din cînd în cînd, scrie grăbită în carnetul din fața ei: „Un președinte de grupă trebuie să fie el exemplu la învățătură, disciplină, activitate obștească și apoi să ceară același lucru pionierilor din grupă".

Fată în față cu Mioara stă Șurtea Doru. Doru este și el președinte de grupă pentru întîia oară. Ca și Mioara, nici Doru nu știe prea bine cum trebuie să muncească un președinte de grupă. Află însă în ședință. Doar scopul ei este tocmai de-ai ajuta pe președinții de grupă să conducă activitatea din grupele lor!

De-acum Doru și Mioara știu că adunările de grupă nu se țin numai în sala de clasă. Tot adunare de grupă este și atunci cînd pionierii merg împreună să se joace, învață un cîntec, vizitează o fabrică, merg la un film sau dau o mînă de ajutor unei gospodării agricole colective, sau școlii.

Dar nu numai pentru Doru și Mioara se spun în această adunare lucruri noi. Și Scodigo și Pușcaș și Dumitru Gheorghe, care au fost președinți de grupă și înainte, și-au amintit cîteva lucruri pe care le-au cam neglijat anul trecut. Ei îl amintesc că anul trecut, în caietul de sarcini n-au fost trecute toate propunerile și acțiunile făcute de grupa lor. De aceea — la adunarea de alegeri n-au putut să vorbească prea mult despre aceste acțiuni.

Cînd instructorul le citi din Regulamentul organizației de pionieri despre angajamentul solemn, ei își dădură seama că în grupele lor mai sînt pionieri care nu-și respectă întocmai angajamentul pe care și l-au luat cînd au primit cravata roșie! Chiar și conținutul raportului președintelui de grupă n-a fost cunoscut cum trebuie. Nici Scodigo și nici Pușcaș nu reușiseră să-l spună de la început pînă la sfîrșit, fără să greșească. L-au învățat însă împreună.

— Să învățăm și un cîntec propune pioniera Pușcaș Ana. Eu știu cîntecul „Am cravata mea!" L-am învățat în timpul vacanței de vară. Propun să-l învățăm aici cu toții — iar apoi să-i învățăm și pe pionierii din grupele noastre, să-l cînte.

Prima adunare de instruire a președinților de grupă s-a terminat. In curînd, poate chiar a doua zi, pionierii din grupele detașamentelor 10 și 11 de la Școala medie nr. 1 din orașul Mediaș, vor porni să dea viață propunerilor făcute de ei.

I. NEDER

Despre o școală de gospodari...

Rîmnicul Sărat. Școala de 7 ani nr. 3. Incă nu s-a sunat de ieșire în recreație. Dincolo de ușile claselor, ghicești atenția cu care zecile de școlari urmăresc lecțiile. Răzbat, din cînd în cînd, pînă aici, pe sală, frînturi de glasuri... Mă plimb nerăbdătoare de colo-colo, privind cu plăcere tapetul proaspăt al pereților și luminatorul transparent din plafon. Clopoțelul se odihnește pe pricliciul unei ferestre. Tresar la auzul unor pași ușori și mă întorc în loc cît ai clipi. „Mătușa Ileana", îngrijitoarea școlii, despre care am mai auzit vorbindu-se, se apropie ținînd în mînă o cîrpă cenușie cu care mai șterge praful ici, colo.

— Ați avut mult de lucru cu zugrăvitul, mătușă Ileană, zic eu printre altele, privind tapetul mărunt de pe pereți.

— Da' de unde! Care zugrăvit? N-am zugrăvit anul acesta. Curățenia s-a păstrat încă de anul trecut. Avem niște copii... unul și-unul. O hîrtie n-aruncă pe jos, o bancă nu mîzgălesc! De pereți, nu mai vorbesc! Am economisit o groază de' bani fiindcă n-am zugrăvit. De aceea, ne-am putut cumpăra perdeluțe la toate ferestrele! Nici nu vă închipuiți cît de mult mă ajută copiii... Anul trecut, am plecat în concediu fără nici o grijă. Cînd m-am întors nici nu se cunoștea că am lipsit. Un fir de praf nu găseai în toată școala. O, dar m-am luat cu vorba. Trebuia să sun...

Glasul clopoțelului, trezit din amorțeală, anunță recreația. In cîteva clipe școala s-a umplut de larmă: rîsete, strigăte, exclamații. Zecile de copii mă înconjură bucuroși. Vorbim despre multe lucruri, dar înfățișarea claselor din nou mă îndeamnă să-i iscodesc: — Dar de ce vă place vouă atît de mult curățenia?

— Cum de ce? se miră Zosescu Zamfira, președinta detașamentului clasei a VII-a. Doar în școală ne petrecem o jumătate de zi! Și după cum acasă ne place să stăm în curățenie, să fie ordine, tot așa și la școală. Școala e a noastră, nu? S-ar putea să n-o îngrijim?

— Mătușa Ileana e singură, iar noi sîntem mulți! intervine Ștefan Mugurel, din clasa a V-a. Dacă noi nu ne-am strădui să păstrăm clasele, școala și curtea curate, cît ar trebui să muncească în fiecare zi? Doar sîntem pionieri și trebuie s-o ajutăm. Așa ne-am hotărît să...

— Să ne împărțim în echipe de serviciu de cîte patru pionieri pe zi, îi ia vorba Manea Doina.

— Dar cum a fost cînd a plecat mătușa Ileana în concediu?

— Un pic mai greu, spune zîmbind Lidia Roman. Dar trebuia să plece! Suferă de reumatism, iar apele termale de la Băile Victoria i-au făcut foarte bine! Ce bine le stătea băieților în chip de „gospodari!". Unii nu știau nici să țină mătura în mînă, dar pînă la „urmă", au învățat! Numai la luminator ne-a venit mai greu. Dar am folosit „inovația" mătușii Ileana — o cîrpă legată de o prăjină și treaba a mers strună! Ce bucuroasă a fost ea cînd s-a întors și a văzut ce curățenie era peste tot.

— Dar grădina din fața școlii cine o îngrijește, tot voi?

— Daaaaa! Un „da" prelung, plin de mîndrie, rostit de numeroși copii odată, cum numai în școli poți auzi.

— In vacanță ne-am organizat tot pe echipe și am udat florile. Nici în grădina publica nu erau așa flori frumoase ca aici, la școala noastră. Toamna, toate mușcatele din grădină le punem în ghivece și le păstrăm în clase. Ce frumoase sînt în fereastră, cînd afară viscolește. Primăvara le scoatem din nou la soare. De aceea cresc așa mari. Le vedeți?

Intr-adevăr, mușcatele, ca niște bulgări roșii și roz, sînt minunate.

Cling! Cling! Cling! Glasul cristalin al clopoțelului anunță sfîrșitul recreației. Cît ai clipi, noii mei prieteni au și dispărut înapoia ușilor de clasă. Tovarășii profesori se îndreaptă zîmbitori, fiecare către altă clasă, unde sînt așteptați cu emoție... Mult succes și numai note bune, gospodarilor!

I. ZAMFIR

Informații culturale

Premiera pe țară a piesei CIU-YUAN de Go-Mo-Jo

In cinstea celei de a IX-a aniversări a proclamării R.P. Chineze, sîmbătă 27 septembrie a.c., Teatrul de Stat din Orașul Stalin a prezentat în premieră pe țară, tragedia istorică „Ciu-Yuan" de Go-Mo-Jo.

Cu prilejul premierei, care a avut loc, tovarășul Ion Neleanu, directorul Teatrului de Stat din Orașul Stalin, a mulțumit reprezentanților ambasadei R.P. Chineze care au ajutat la montarea spectacolului, prin materialul documentar oferit. In continuare, tovarășul Neleanu a citit telegrama primită de colectivul teatrului, din partea scriitorului Go-Mo-Jo.

Alături de colectivul teatrului, la reușita spectacolului, a contribuit și corpul de balet al Teatrului de Stat de Operetă din Orașul Stalin. Publicul spectator a aplaudat îndelung pe interpreți și a manifestat cu căldură pentru prietenia dintre poporul romîn și marele popor chinez.

Cîntece nemuritoare

A fost sărbătoare în Poiana Sibiului...

Reprezentanți ai Ministerului Invățămîntului și Culturii, compozitori, scriitori, activiști de partid și de stat și un mare număr de oameni ai muncii din localitățile învecinate au sosit în sat, să sărbătorească semicentenarul corului local. In zori, au sunat tulnicele, iar vechii coriști, azi cu tîmple cărunte, îi întîmpinau pe oaspeți. După amiază, corul poienarilor a dat un concert festiv de muzică populară romînească, mult aplaudat. Coriștii, vechi și noi, au primit premii din partea organelor de stat și pînă noaptea, tîrziu, ulițele satului au răsunat de cîntece. Erau cîntece nemuritoare, cîntece ale bucuriei...

Muzeul „Alexandru Vlahuță"

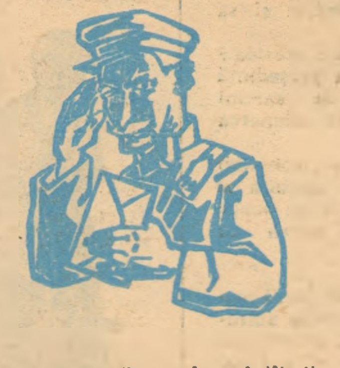
In casa din Dragosloveni, în care a trăit marele nostru scriitor și poet Alexandru Vlahuță, s-a inaugurat, duminică, un muzeu memorial. Sînt expuse aici lucruri care au aparținut scriitorului, fotografii reprezentînd momente din viața sa. Sute de țărani muncitori din comunele raionului Focșani au venit să cinstească memoria lui Vlahuță.

Despre viața și opera lui Alexandru Vlahuță a vorbit scriitorul Eusebiu Camilar. Pînă seara tîrziu, în satul Dragosloveni a avut loc o mare serbare populară, la care și-au dat concursul numeroase echipe artistice din regiune.

M. H. Maxy — Bogăţia apelor noastre

tolba cu scrisori

Iţi voi răspunde întîi ţie, dragă **Băşică Mihai** din Constanţa, fiindcă rîndurile simple pe care mi le-ai trimis, încărcate de duioşie, m-au bucurat foarte mult şi m-au încredinţat că ai dar de povestitor. Pentru ca şi cititorii noştri să se convingă de aceasta, transcriu cîteva rînduri din povestirea ta **„Tovarăşul învăţător Dumitriu"**.

„Imi aduc foarte bine aminte de cel mai bun om care mi-a îndreptat primii paşi spre viitor. Dînsul era un om înalt, purta nişte ochelari pe care îi ţinea pe vîrful nasului. Aceasta o făcea pentru a ne supraveghea cît mai de-aproape. Ne învăţa să cîntăm, să socotim şi să recităm cît mai frumos. Imi aduc aminte de cîntecul „Patria mea", la care ne acompania cu vioara lui veche. Il îndrăgeam foarte mult. Odată cu mutarea mea la altă şcoală, vă spun drept, dragi prieteni, că m-a cuprins un sentiment de mîhnire..."

In tolba moşului se mai află şi un răvaş cu stihuri, trimis de pioniera **Ana Maria Pop**, de la Şcoala 121 de fete din Bucureşti. Dintre poeziile pe care le-a încredinţat „judecăţii" mele, am ales spre publicare „Griul":

„Pe ogoarele-nsorite
Bate-un vînt mîngîietor,
Lanurile aurite
Se apleacă-ncetişor.
Străluceşte-albastra zare
Coapte-s boabele din lan.
Vălurind ca şi o mare
Mîndru-i griu-n acest an".

Desigur, prietena noastră mai are încă multe de învăţat, trebuie să mai citească pagini de poezie aleasă, spre a putea să scrie versuri şi mai frumoase, dar moşul are foarte multă răbdare şi... aşteaptă.

Biriiba M. Dan din Roman mi-a trimis trei povestiri în care sînt descrise fapte pionereşti, o scrisoare foarte corect scrisă şi... o fotografie. Dan a scris în prima povestire despre cîţiva pionieri care, din dragoste faţă de avutul obştesc, ajută organele de miliţie să prindă nişte hoţi care izbutiseră să fugă cu o însemnată sumă de bani, dintr-un mare magazin. Povestirea are farmec, este deseori „palpitantă", iar autorul caută într-adins să fie cît mai misterios. Iată cîteva fraze:

„Astfel, dintr-un grup făceau parte pionierii: Radu, Gelu, Rică şi Adrian. Aceştia discutau cu înfocare unele probleme de algebră. De aici reiese că aceşti pionieri erau în clasa a VII-a, deci, în etate de 13 ani..."

Sau: **„Comandantul miliţiei primeşte de la miliţienii puşi pe cercetări veşti triste: hoţii nu dau nici un semn de viaţă..."**

Blănaru Maria, din comuna Tăcuta, raionul Vaslui, într-o scrisoare foarte frumoasă, mi-a povestit despre şcoala şi prietenii ei şi mi-a promis că are să îndemne şi pe alţi colegi să-i scrie lui Moş Toma. Iţi mulţumesc pentru scrisoare, dragă Maria şi mai aştept de la tine şi alte stihuri. Te rog să-mi scrii ce poeţi, clasici şi contemporani îţi plac şi de ce?

Moş Toma Poştaşul

Un băiat cu multe talente

Grigore este supranumit „Omul cu o mie de talente". Aceasta, pentru că se ocupă de toate! La începutul ultimei luni, tocmai prinsese, de pildă, gustul picturii. I-a dat cuiva mingea de volei şi-a cerut în schimb cîteva tuburi cu vopsea de ulei, o pensulă şi o paletă. A mîzgălit în două zile 20 de metri pătraţi de hîrtie şi, a treia zi, desenîndu-şi sub nas o mustaţă verde-albastră, şi-a dat seama că, de fapt, vocaţia lui adevărată e actoria! Imediat a dat fuga la unul, la altul — şi pînă la urmă a reuşit să schimbe vopselele, pensula şi paleta, pe un volum cu piesele lui Caragiale plus un pumn de cîlţi, buni pentru mustăţi false şi peruci. Adunînd trei-patru prieteni, s-au apucat să pună în scenă „O scrisoare pierdută". Insă, în timp ce-şi procurau recuzita necesară, printre care şi un plic care să reprezinte buclucaşa scrisoare, Grigore observă pe acest plic un timbru foarte frumos. L-a admirat, l-a cercetat, l-a întors pe toate părţile şi, deodată, a sărit ca ars: la naiba cu pictura şi cu actoria; filatelist trebuie să se facă! Fără să mai aştepte un minut, luă sub braţ cartea lui Caragiale, perucile, mustăţile, jobenul lui Dandanache şi clopoţelul lui Trahanache şi reîncepu alergătura. După trei ceasuri, răsufla uşurat, deşi pica de oboseală; reuşise să primească în schimbul acestora un mic album cu vreo 30—40 de timbre de la un prieten care avea multe rezerve în colecţie. Apoi, timp de o zi întreagă, Grigore a studiat, la magazinul filatelic, a luat adresele unor filatelişti din străinătate, a cumpărat el însuşi o serie completă. Dar, a doua zi, în vreme ce deslipea de pe nişte plicuri mai vechi timbrele, observă că pe unul se afla stampila „Par avion" şi, luminat, se bătu cu palma peste frunte: „Ce filatelie? Ce timbre? Aviaţia e pasiunea mea!" Şi, nerăbdător, înşfăcă albumul, dădu buzna în stradă şi începu să caute să-l schimbe pentru placaj, pînză, schiţe de construcţie şi alte lucruri de care e nevoie la construcţia unui aeromodel...

De aceea, atunci cînd a venit la Casa pionierilor, toată lumea s-a întrebat:

— La ce cerc se va înscrie Grigore?

Credeţi că răspunsul a venit cu greutate, că tovarăşii au şovăit, că s-au rătăcit printre multiplele preocupări ale lui Grigore? Aş... Răspunsul a venit pe loc, clar şi firesc:

— La cercul de atletism, secţia alergări de mare fond!

AL. OVIDIU ZOTTA

Cronică rimată

NAZDRAVANUL TUDOREL

Năzdrăvanul Tudorel
Intr-a şasea este.
Vă voi spune despre el
O-ntreagă poveste.

E ţîfnos şi ofensiv;
Cînd i se abate,
Cam aşa, fără motiv,
Pe oricine bate!

Poate-am spus cam mult atît,
Nu chiar pe oricine.
Nu e bătăios, de cît
Cînd îi vine bine.

Pe cei mari, pe cei voinici,
Ii cam ocoleşte;
Şi-i alege pe cei mici,
P-ăştia îi snopeşte!

Pe gîlceavă-i pus mereu,
Gata să se bată,
Se repede ca un leu -
Cum zăreşte-o fată.

Unde trece e prăpăd,
Tremură Vitanul!
Fug copiii cînd îl văd:
— Vine găliganul!

Dar văzînd că sfătuit
Nu vrea să-nţeleagă,
Deîndată s-a-ntrunit
Unitatea-ntreagă.

Şi i-a spus: — Măi Tudorel,
Să te-astîmperi. Gata!
Căci purtîndu-te astfel,
Necinsteşti cravata!

Bătăuşul, Tudorel,
Minte zvăpăiată,
Cît de năzdrăvan e el
Ţine la cravată.

Tudorel, pe cei mai mici
Astăzi nu-i mai bate.
Guliver printre pitici
Trece ca un frate!

TUDOR MAINESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10 : 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".